

ועדה לפי סעיף 44א' לפקודת הרופאים [נוסח חדש] התשל"ז-1976

תאריך: 18/07/2017

לכבוד
מר משה בר סימן טוב
מנכ"ל משרד הבריאות

א.נ.,

המלצה לפי סעיף 44א' לפקודת הרופאים [נוסח חדש] התשל"ז-1976

בעניין:

מר משה בר סימן טוב המנהל הכללי של משרד הבריאות
באמצעות באת – כוח עוה"ד שרה שר לב
לשכת היועמ"ש, משרד התובע הראשי
משרד הבריאות, ירושלים

המבקש

נגד

ד"ר מסעוד מחאמיד
ע"י ב"כ עוה"ד אירית באומהורן

המשיב

1. הועדה

ביום 03.09.2018 מונו חברי הועדה: ד"ר יוסי בר - יו"ר, פרופ' יעקב גוזל -
חבר ועו"ד משה ארד - חבר, ע"י מנכ"ל משרד הבריאות מר משה בר סימן
טוב לדון בבקשה לפי סעי' 44 א' לפקודת הרופאים [נוסח חדש] התשל"ז-1976
(להלן: "הפקודה").

2. הבקשה

הבקשה נשוא המלצה זו הוגשה לאחר שהמשיב הורשע בתיק פלילי מספר
בבית משפט השלום בנצרת ע"י כבוד השופט אידריס נעמן, סגן נשיא.

בכתב האישום הואשם המשיב בעבירה של מעשה מגונה במטופלת שלו לפי
סעיף 348(ג) לחוק העונשין התשל"ז – 1977. 1977 (להלן: "התיק הפלילי").

המבקש ביקש להמליץ למנכ"ל משרד הבריאות להתלות את רישיונו של
המשיב מלעסוק ברפואה לתקופה של ששה חודשים.

3. עמדת הצדדים

ביום 4.9.2018 התקיים דיון בפני הועדה ובמסגרתו ביקשה באת כח המשיב שלא להתלות את רישיונו מלעסוק ברפואה הואיל והלה אינו עוסק ברפואה מאז תחילת ההליכים נגדו וכן כי אין בכוונתו לעסוק ברפואה לפחות עד לסיום ההליכים נגדו בפסק דין סופי וחלוט. משכך התבקשה הועדה כאמור שלא להתלות את רישיונו של הנקבל מלעסוק ברפואה הואיל והצהרת המשיב כי לא יעסוק ברפואה די בה. ב"כ המבקש מתנגדת לעמדת המשיב ומבקשת לטעון לעניין התליית הרישיון.

4. טענות הצדדים

א. בפני הוועדה הוצג כתב האישום נשוא התיק הפלילי לפיו עבר המשיב עבירה חמורה של מעשה מגונה במטופלת שלו.

ב. כמו כן הוצג בפני הוועדה פסק דינו של ביהמ"ש בו הורשע המשיב בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

ג. ב"כ המשיב טענה כי המשיב מתכוון להגיש ערעור על פסק דינו המרשיע של ביהמ"ש וכי יש סיכויים טובים לזיכויו של המשיב בדיון הואיל ובין השאר, הייצוג במהלך הדיון בתיק הפלילי היה פגום וכי אם היה ייצוג נאות הרי שלשיטת ב"כ המשיב לא היה מורשע כלל.

ד. עוד טענה ב"כ המשיב כי יש לאזן בין הנזק שייגרם למשיב לבין הנזק אם בכלל שיכול להיגרם לציבור ובעניין זה טוענת ב"כ המשיב כי המאזניים נוטים דווקא לטובת המשיב שהרי הנזק שייגרם לו גבוה לאין שיעור מזה שיכול וייגרם לציבור.

ה. המשיב עוסק ברפואה מזה כארבעים שנה ובמהלך כל התקופה לא סטה מהנורמה הנדרשת מרופא, לא נזקפו לחובתו כל תלונות ו/או עבירות מכל סוג שהן דבר המצביע על אמינותו ורמת מוסריותו.

ו. כמו כן טוענת ב"כ משיב כי אם יותלה רישיונו של המשיב אזי ייגרם לו גם נזק כלכלי כבד הואיל ולמשיב מרפאה בה פועל רופא אחר כרגע (לבקשת קופ"ח) ואם יותלה רישיונו של המשיב תיסגר המרפאה ובכך ייגרם נזק כלכלי.

ז. בעניין זה נשאל המשיב עצמו והלה טען כי בכל מקרה המרפאה במתכונתה הנוכחית תמשיך לפעול כך שלא ייגרם כל נזק כלכלי.

ח. טענה נוספת אותה העלתה ב"כ המשיב היא כי לא נשקפת מהמשיב כל סכנה במיוחד נוכח העובדה שכבר אינו עובד כרופא ואין הוא מתכוון לעסוק ברפואה לפחות עד לתום ההליכים הפליליים ועד לפס"ד חלוט בעניינו.

ט. מנגד טענה ב"כ המבקש כי יש להתלות רישיונו של המשיב וזאת הואיל והמשיב הורשע בדיון ובעבירה חמורה שיש עימה קלון.

י. ההרשעה עדיין עומדת כל עוד לא נפסק אחרת.

5. דיון

- א. המשיב הורשע בעבירה חמורה של מעשה מגונה במטופלת תוך שלמעשה ניצל את מעמדו כרופא כדי לבצע את המעשה המיוחס לו.
- ב. טענות ההגנה עליהן סמך המשיב את ידין נדחו אחת לאחת ע"י כב' ביהמ"ש תוך נימוקים כבדי משקל.
- ג. שמענו בקשב רב את טענות ב"כ המשיב ונימוקיה וכן את דברי המשיב עצמו ולצערנו לא מצאנו בהם דבר שיש בו כדי למנוע את התליית הרישיון לעסוק ברפואה.
- ד. הטענה לפיה המשיב מיוזמתו בוחר שלא לעסוק ברפואה אין בה ולא כלום שהרי הדבר תלוי ברצונו, ירצה לא יעסוק ברפואה, ירצה כן יעסוק ברפואה ובמקרה זה יוכל לשוב ולעסוק ברפואה בכל עת שתיראה לו.
- ה. במהלך הדיון טענה ב"כ המשיב כי יש אפשרות שביהמ"ש ימנע את עיסוקו של המשיב ברפואה. אין בידינו לקבל טענה זו הואיל ולביהמ"ש אין סמכות להתלות רישיונו של רופא בלא כל קשר לכתב האישום בו הורשע.
- ו. עוד טענה ב"כ המשיב כי ניתן לקבל החלטה שכזו מביהמ"ש במסגרת תנאי המעצר. גם טענה זו אין בידינו לקבל הואיל ובסוף הכרעת הדין התבקש כב' ביהמ"ש לבטל את תנאי מעצר הבית בהם נתון המשיב וביהמ"ש נעתר לבקשה ואף פטר את המשמורנים מחובתם.
- ז. כיום לאחר שחלפו כשלושה חודשים בהם המשיב חופשי ואינו נתון במעצר כלשהו יהיה זה פיקטיבי לקבל החלטה חדשה על תנאי מעצר שיש בה למעשה לעקוף את סמכות ועדה זו.
- ח. בנוסף יש לזכור כי אם בכ"ז יעתר ביהמ"ש לבקשה שכזו (ספק בעינינו) הרי שכשם שביהמ"ש נעתר לבטל את תנאי המעצר הכל לבקשת המשיב הרי שבאותה נשימה אפשר גם לבטל את התנאי החדש ולמבקש לא תהיה כל אפשרות להתנגד לכך שהרי אין הוא צד בתיק הפלילי.
- ט. אילו היה בפנינו כתב אישום בלבד וללא הרשעה בצידו ניתן היה לשקול אולי חלופה להתליה או להגביל את העיסוק ברפואה בצורה זו או אחרת.
- י. כיום יש בפני הועדה הכרעת דין ובה המשיב הורשע והכרעת דין זו לא תשתנה כדברי ב"כ המשיב בתקופה הקרובה.
- יא. יש לזכור כי בהכרעת הדין סבר כב' ביהמ"ש כי עדותו של המשיב חלקה "גרסה כבושה" ללא הסבר מניח את הדעת, חלקה "גרסה מפותלת ומתחמקת.." וחלקה "גרסה בעייתית ומלאה סתירות". יוצא אפוא כי ביהמ"ש האמין למתלוננת בעוד שלא האמין למשיב. מן המפורסמות היא כי ביהמ"ש שלערעור לא ייכנס למקום בו הכרעת הדין נסמכת על שאלת האמון ולפיכך אין בידינו לקבל את טענת ב"כ המשיב כי רוב הסיכויים שהכרעת הדין תבוטל וכי המשיב יזוכה.

יב. עוד הועלתה הטענה באופן מרומז כי לוועדה אין הסמכות לדון בעניינו של המשיב לפי סעיף 44א' הואיל וכבר הורשע ולפיכך המקום הנכון לדון בו הוא במסגרת קובלנה לפי סמכותו של השר ע"פ סעיף 41 לפקודה. אין בידינו לקבל טענה זו בהסתמך על פסה"ד בעניין ד"ר יקירביץ ע"ש (ת"א) 1041/04 שם נקבע מפורשות כי הן למנכ"ל והן לוועדה זו הסמכות לדון בעניינו של המשיב אף שהורשע בדיון.

יג. לעניין האיזון בין האינטרס הציבורי לבין האינטרס של המשיב ראה פסה"ד בעניינו של ד"ר שיפר עש"א 48439-11-14 בבית המשפט המחוזי בלוד שם נקבע ע"י כב' השופט יעקב שינמן כי **"כאשר בטרם הרשעה, יש לנקוט בצעדים זמניים כדי לשמור על האינטרס הציבורי, יש לעשות זאת בזהירות הראויה, ותוך בחינת כל האלטרנטיבות החילופיות האפשריות, בייחוד שרישיונם ניתן להם ע"פ דין כמו עורכי דין ורופאים. במקרה זה, האיזון בין האינטרסים מחייב להגביל את רישיונו של הרופא כך שלא יוכל לטפל בפציינטים, אך יוכל לתת חוות דעת."**

יד. בניגוד לפסה"ד בעניינו של ד"ר שיפר, במקרה שבפנינו קיימת הרשעה ולא רק כתב אישום וההרשעה תקפה ועומדת.

טו. גם בעניינו של ד"ר שיפר ואף שטרם הורשע בדיון הותלה למעשה רישיונו של הרופא והלה יכול היה לתת חוות דעת בלבד בלא שיכול היה לטפל בחולים.

טז. לאחר ששקלנו את טענות הצדדים ובהתייחס לאמור לעיל אנו ממליצים בפני המנהל להתלות את רישיונו של המשיב לתקופה של ששה חודשים אלא אם תבוטל ההרשעה קודם לכן או אם המשיב יזוכה קודם לכן בערעור.

ד"ר יוסי בר
מומחה ברפואת ילדים
מומחה בטיפול נמרץ כללי
מומחה בטיפול נמרץ ילדים
מ.ר. 17076
מ. 10167
מ. 14264
מ. 232

עו"ד משה ארד – חבר,

פרופ' יעקב גוזל - חבר

ד"ר יוסי בר - יו"ר,